

LA VEU DEL PASTOR

Estimats germans i germanes,

Ara és temps ordinari de l'Església i, en aquesta etapa de l'any litúrgic, Ella no ens subratlla especialment cap contingut del que Déu ens ha revelat, sinó que ens va proposant el conjunt de la història de la salvació de la humanitat, culminada per la vida, mort i resurrecció de Jesucrist. Em sento obligat, aleshores, a parlar-vos quelcom d'alguns temes importants en la nostra societat, i sobre els que l'Església, guiada per l'Esperit Sant, n'ha rebut orientacions: per exemple, sobre la homosexualitat. Però no en parlaré amb paraules meves, perquè ningú no hi vegi opinions personals, sinó que us transcriuré el que diu el Catecisme (núms. 2357 a 2359) i que nosaltres, catòlics, sabem que ve del Senyor, per mitjà del magisteri de l'Església. Això sí, deixeu-me dir que Déu ha creat la sexualitat perquè ens destina a l'amor veritable i etern, i tots hem de ser humils i respectuosos en aquests temes que, si som sincers, manifesten el nostre anhel profund de ser estimats i d'estimar. Reconeguem la plena dignitat humana de les persones homosexuals, com fa el Catecisme, i vegem què hi diu:

- La homosexualitat designa les relacions entre homes o dones que senten un atractiu sexual exclusivament o predominantment envers les persones del seu propi sexe. Presenta formes molt variables a través dels segles i de les cultures. La seva gènesi psíquica encara resta inexplicada. Basant-se en la sagrada Escripura, que els presenta com greus depravacions (cf. Gn 19,1-29; Rm 1,24-27; 1Co 6,9; 1Tm 1,10), la Tradició sempre ha declarat que «els

actes d'homosexualitat són intrínsecament desordenats» (Congregació per la Doctrina de la Fe, Decl. Persona humana, 8). Són contraris a la llei natural. Tanquen l'acte sexual al do de la vida. No procedeixen d'una complementarietat afectiva i sexual veritable. No es poden aprovar en cap cas.

- Un nombre no negligible d'homes i dones presenten tendències homosexuals pregonament arrelades. Aquesta inclinació, objectivament desordenada, per a la majoria d'ells és una prova. Cal acollir-los amb respecte, compassió i delicadesa. Cal evitar amb ells tot senyal de discriminació injusta. Aquestes persones són cridades a realitzar la voluntat de Déu en la seva vida i, si són cristianes, a unir al sacrifici de la creu del Senyor les dificultats que poden trobar pel fet de la seva condició.
- Les persones homosexuals són cridades a la castedat. Amb les virtuts de domini de si mateixes, que eduquen la llibertat interior, de vegades amb el suport d'una amistat desinteressada, i amb l'oració i la gràcia sacramental, poden apropar-se gradualment i resoltament - i així ho han de fer - a la perfecció cristiana.

Fins aquí, el que ens diu el Catecisme sobre aquest tema. Vostre,

Mn Carles Milà

MISSA FAMILIAR 08 DE DICIEMBRE 2019

MISSA FAMILIAR 12 DE GENER 2020

HORARIS OCTUBRE

Dimarts 19:00 Missa
Dimecres 19:00 Pregària Litúrgia
de la Paraula i comunió
Dijous 19:00 Missa
20:00 a 20:30 confessions
Divendres 18:00 Adoració del Sagrari,
Vespres, litúrgia de la
paraula i comunió.
Dissabte 17:45 Missa
Diumenge 12:30 Missa
Missa Familiar Segon Diumenge

Atenció personal

Dimarts de 20:00 a 20:30
excepte festius i vigílies de festa

Assistència Social Càritas

Topete, 23 08221 Terrassa
Tél: 937 808 788

De dilluns a divendres de 9 a 13

CELEBRACIONS FEBRER

Celebració de la Candelera

Dissabte 1 a les 17:45
Diumenge 2 a les 12:30

Dia 26 Dimecres de Cendra
a les 17:45
tindrem missa,
amb imposició de la cendra

Divendres 28 a les 17 h.
Adoració i Vespres i
a les 18.30, Via Crucis,
que celebrarem tots els
divendres de Quaresna.

Ha entrat a la casa del pare
Desembre

Antonio Mesa Cano
Al cel sigui!

dedicado mi vida a mi mujer, a mis hijos, a ayudar a mis compañeros...

El Anacoreta posó sus ojos llenos de paz sobre él y le preguntó:

- ¿Los has amado?

El hombre respondió casi con violencia:

- ¿Que si los he amado? No he hecho otra cosa en la vida. Estaba pendiente del menor deseo de mi mujer. Siempre pensaba en ella. Ni en pensamientos le he sido infiel. Me volqué en mis hijos para que no les faltase nada ni en lo material, ni en educación, ni en formación... Y mis compañeros de trabajo eran para mí, hermanos. Los reemplazaba, los ayuda-

Setmana de l'Església Perseguida

Del 5 al 13 de febrer

Amb la presència de la
Creu de Mossul (Iraq)
i d'una exposició fotogràfica
de l'Església Perseguida a Siria
13 de febrero a las 20:00 horas
Conferencia

l'Església al Marroc.

La Cruz de Mosul, proviene de la iglesia de San Simón de Bartella (región de Mosul, Irak). Se trata de una de las múltiples iglesias profanadas e incendiadas por el ISIS (Estado Islámico o Daesh), y está ahora en reconstrucción. La cruz formaba parte de un Via Crucis y tiene claras marcas de haber sido quemada. Para re-

alzarla se ha diseñado una cruz de mayores dimensiones en la que va engarzada la cruz dañada.

En el 2014, el grupo terrorista ISIS (Estado Islámico de Siria e Irak) invadió numerosas poblaciones en Irak. Entre otras, la ciudad de Mosul y varias ciudades de la llanura de Nínive. Más de 120.000 cristianos tuvieron que

huir con lo puesto. Durante el tiempo del exilio, Ayuda a la Iglesia Necesitada les apoyó con 34,5 Millones de € destinados a alojamiento y alimentos y escolarizó a 15.000 niños refugiados. Recuperados los territorios por parte del ejército iraquí, ha comenzado ya la reconstrucción de las poblaciones destruidas.

A día de hoy, estos cristianos están empezando a volver, con mucha dificultad, a sus poblaciones. La Fundación Pontificia Ayuda a la Iglesia Necesitada está reconstruyendo más de 360 edificios de la Iglesia destruidos por el ISIS y más de 13.000 casas para que los cristianos puedan regresar.

EL ANACORETA Y EL HOMBRE QUE CREÍA AMAR MUCHO

Llegó destrozado a la cueva del Anacoreta. No físicamente, sino anímicamente.

- Mi mujer me ha dejado, mis hijos son drogadictos y antisistema, mis compañeros de trabajo huyen de mí...Yo, que he

ba, los intentaba promocionar - suspiró y prosiguió - y todo ha sido un fracaso. Un desastre.

El Anacoreta, como a veces hacía cuando reflexionaba, tomó un puñado de polvo y lo dejó deslizar lentamente entre sus dedos. Luego dijo:

- Tu problema es que no te has dejado amar.

El hombre lo miró interrogativo:

- ¿?

- Sí. Tú creías amar a tu mujer porque todo el día estabas pendiente de ella, pero nunca le diste tiempo a que ella se ocupara de ti. No la dejaste que te amara. No te extraña que se haya ido con el primero que se ha dejado amar.

Creías que amabas a tus hijos porque se lo dabas todo. ¿Los escuchaste realmente? Ellos querían un padre para amar, no un proveedor de todo. Los hijos aprenden a amar amando a sus padres. No te extraña que ahora no sepan amar.

Tus compañeros quieren ser ellos mismos. Quieren amarte por lo que eres, no por lo que haces por ellos. Es normal que huyan de ti.

El Anacoreta miró el horizonte y afirmó:

- Sí. No te has dejado amar. Es más difícil dejarse amar que amar...